

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 173 af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3923; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2658).

Sagen sattes til Forhandling.

Gustav Pedersen: Jeg kan vedrørende dette Lovforslag henholde mig til en Del af de Bemærkninger, jeg fremsatte under Behandlingen af det foregaaende Lovforslag. Den Lov, det her drejer sig om, er paa samme Maade som Loven om de midlertidige Told- og Afgiftsbestemmelser en Del af de Indtægtslove, der blev vedtaget til Gennemførelse af visse Kriseforanstaltninger. Da Forholdene har udviklet sig saaledes, at de Indtægter, der kommer gennem disse Love, fortsat er nødvendige for at sikre en forsvarlig Balance paa Finansloven, er der stillet Forslag om Forlængelse ogsaa af den her omhandlede Lov.

Der har ved tidligere Behandlinger været talt om de Virkninger, denne midlertidige Lov skulde have. Man har nævnt, at der var Arveafgifter, der gik helt op paa 32 pCt. Det er rigtigt, der kan være Arveafgift af denne Størrelse, men jeg gør opmærksom paa, at det er i de Tilfælde, hvor det drejer sig om Arv paa en Million Kroner eller derover og Arvingerne er de fjerneste Slægtninge, som overhovedet er arveberettede, eller Folk, der slet ikke er i Familie med den paagældende. Jeg kan ikke se, at man gaar nogens berettigede Interesser nær, naar saa fjerne Slægtninge, der arver saa store Formuer, maa afgive en rimelig Del af denne Arv til Afholdelse af de Udgifter, som Samfundet nu engang skal afholde.

Jeg vil derfor anse denne Afgift for at være baade rimelig og retfærdig, og jeg mener, at Aarsagen til, at den maa forlænges ved *midlertidig* Lov, er, at den gaar ind i en Sammenarbejden med de øvrige Forslag, der kommer, naar den store Skattekommission er færdig med sit Arbejde.

Jensen-Brobj: Den højtærede Finansminister har brugt Henvisningen til Skattekommissionen som Begrundelse ogsaa for Forlængelsen af denne Lov, og det gaar vel med den, ligesom det gik med den, der blev behandlet forud: at vi maaske kan vente at faa Forlængelse endnu en Gang. Vi fra mit Partis Side er gaaet imod

Forlængelsen af denne Lov, fordi vi mener, at det Provenu, som den skal give, kan undværes paa Indtægten. Vi synes, der er god Grund til at tage denne midlertidige Lov bort, idet de Forudsætninger, den i sin Tid blev givet under, ogsaa er bortfaldet, og en 50 pCt.s Forhøjelse af Arveafgifterne i de tre højeste Skatteklasser er slet ikke saa lidt.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører nævnte, at man kan komme op paa 32 pCt.s Afgift. Jeg vil tro, at med Tillægget paa 50 pCt. kan man for de højeste Afgifters Vedkommende komme op paa 48 pCt. i Skat. Jeg vil indrømme, at det kun er i de Tilfælde, hvor det drejer sig om Folk, der er meget fjernt beslægtede eller slet ikke beslægtede med den afdøde.

Loven er budgetteret til at skulle indbringe 2,6 Mill. Kr., og det var den ogsaa sidste Gang, vi forlængede den; men ifølge Regnskabet i Aar har den indbragt 3,9 Mill. Kr. Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister maaske kan give os særlige Oplysninger om; hvorfor Tallet er gaaet saa højt op i Aar, og om man kan vente, det ogsaa i det kommende Aar kan komme saa højt op. Jeg har set, at den ordinære Arveafgift er steget fra 13 til 16 Mill. Kr.; der maa vel være et særligt Forhold, som bevirker denne Stigning, og jeg kunde derfor lide at faa den højtærede Finansministers Udtalelse om, hvad det skyldes, og om man kan vente, der kommer lignende Forhold i det kommende Aar.

Endelig vil jeg gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Finansminister om, hvorledes han stiller sig til de Udtalelser, den højtærede Justitsminister har fremsat til „Social-Demokraten“ den 29. December 1938 angaaende den kommende Arvelovgivning, for det var ret opsigtsvækkende Udtalelser, den højtærede Justitsminister kom med dér.

Jeg staar her med et Referat af disse Udtalelser, og jeg gaar ud fra, at de er rigtige og godkendt af Justitsministeren. Han siger dér, at han ved ikke helt bestemt, hvad Resultat det nedsatte sagkyndige Udvalg, som skal gennemgaa Arvelovgivningen, vil komme til; men den højtærede Justitsministers Stilling er den, at han personlig paa Forhaand er stemt for meget vidtgaaende Ændringer i Arvelovgivningen, og han vil endog helt bort fra enhver Form for Tvangsarv. Saa spørger man: Vil De mene, at ikke engang Arveforholdet mellem Forældre og Børn skulde bevares? Og dertil svarer den højtærede Justitsminister: Ja, det vil jeg bestemt; hvorfor i al Verden skal Børn have Krav